

Zas prší do ulic,
je doba kapucí a svetrů pod bundou,
máš křížky náušnic
a sedm prstenů, co nosíš na rukou,
seš pokorná a máš to na dveřích
a zveš mě klidně dál,
tak se schází kdysi velcí trapeři,
co život rozfoukal.
Zas prší do ulic,
do oken obýváku nízko pod střechou,
ty piješ trochu víc,
proklínáš Tomáše, proč chodí za Květou,
a já nevím, co se říká, co se má,
když smutek útočí,
když je láska jako sirka spálená,
co celá dohoří.
Hádej, kde jsem všude byl a kde všude zpíval,
hádej, kde jsem pivo pil a na co se díval,
je to styl, co těžko měním a mám lidi, které cením,
mám milión, co nemám a pořád něco čekám,
/: tjů dů dů dů dů dů dů :/
Zas prší do ulic
a ty mi říkáš, ty se máš, ty prachy máš,
když hraješ líp a víc,
je to pak jasný, že si balík vyděláš,
říkat pravdu, to je házet na zeď hrách
když stárneš, závidíš,
je to smutné, ale lidské, je to tak,
už nebudem si blíž.
Hádej, kde jsem všude byl ...